

Vetoamus Hennerin leikkitoimintakeskuksen säilyttämisen puolesta

Tampereen kaupungin tämänhetkisen sivistyspalveluita koskevan palveluverkkoselvityksen ja -suunnitelman mukaan Hennerin leikkitoimintakeskuksen avoin varhaiskasvatustoiminta siirrettäisiin Pispalan päiväkodin tiloihin syksyllä 2027. (Aamulehti, 24.10.2025)

Hyvät kaupungin isät, äidit, isovanhemmat ja päättäjät,

Me allekirjoittaneet vetoamme teihin, että päättäessänne Hennerin leikkitoimintakeskuksen tulevaisuudesta sallisitte kerhotoiminnan jatkua nykyisissä puitteissa, Hennerin tilan satumaisessa miljöössä ja iki-ihanassa huvikummissa! Älkää muuttako sitä muualle ja häätäkö lapsia pois perinteisestä, idyllisestä ja ennen kaikkea toimivasta hirsitalosta.

Hennerin leikkitoimintakeskusta uhkasi sulkeminen viimeksi vuonna 2019, jolloin kaupungin avointa varhaiskasvatustoimintaa ajettiin alas ankaralla kädellä. Silloin Hennerillä nähtiin erityinen arvo, ja se sai jäädä silleen: toteuttamaan laadukasta, taidekasvatuspainotteista kerhotoimintaa kotihoidossa oleville lapsille ja heidän huoltajilleen. Nyt tätä kaikille avointa, kulttuurihistoriallisesti ja yhteisöllisesti merkittävää varhaiskasvatusyksikköä uhkaa jälleen – jollei lakkauttaminen, niin ainakin – siirto eri osoitteeseen. Ennen pitkää muutto näivettäisi Hennerin hurmaavan hengen ja nitistäisi kauniit sielut – eikä ainoastaan talon, vaan sen lukuisten käyttäjien eli kaupungin lapsiperheiden.

Hennerin tilalla on huomattava kulttuurihistoriallinen ja kaupunkikuvallinen arvo. Syyskuussa 1937 Tampereen kaupunki osti Hyhkyssä sijainneen Vanha-Henneri -nimisen tilan neiti Lydia Henneriltä. Tuolloin virisi tarve ja ajatus lastentarhan perustamisesta Pispalaan, ja lokakuussa kaupunginhallitus luovutti talon lastensuojelulautakunnan alaisuuteen. Talvisodan kynnyksellä vuonna 1939 tiloissa avattiin Pispalan lastentarha aluksi jopa 60 pienokaiselle.

Liki yhdeksän vuosikymmenen ajan Henneri on tarjonnut lämminhenkisen turvasataman ja kodinomaisen kasvu- ja kohtaamispaikan alueen lapsille ja aikuisille. Älkää te olko niitä viranhaltijoita ja päättäjiä, jotka katkaisevat tämän kallisarvoisen perinteen! Sitä, mikä kerran on alasajettu tai muuksi muutettu, on myöhemmin vaikea, jopa mahdoton elvyttää tekohenkiin uudelleen.

Taidekasvatus luo lisäarvoa kerhotoimintaan

Hennerin kerho tarjoaa lapsiperheille kahdenlaista, toistaan tukevaa toimintaa.

Avoimessa päiväkerhossa lapsi saa nauttia varhaiskasvatuksen parhaista puolista, pääsee osaksi laadukasta taidekasvatusta ja oppii tärkeitä kaveritaitoja. Ohjaajilla on aikaa tehdä tilaa leikille ja keskittyä yksittäiseen lapseen, ja heidän välilleen muodostuu lämmin ja välitön kiintymyssuhde, joka on usein yksi ensimmäisistä perheen ulkopuolisista ihmissuhteista ja siksi erityisen arvokas. Avoin päiväkerho on siis eräänlainen pehmeä lasku kokoaikaiseen päivähoitoon ja antaa lapselle eväitä ja valmiuksia aina koulupolulle asti.

Avoin perhekerho taas tarjoaa huoltajille tuiki tärkeän henkireiän, vertaistukea ja sosiaalisia sidoksia alueen muihin vanhempiin. Hennerissä aikuinenkin saa vain olla ja elpyä arjen haasteista ja pyöryksestä ja nauttia omasta rauhasta, seurasta ja virikkeistä juuri sopivana sekoituksena. Ateljeessa perheet voivat tehdä taidetta kädet savessa, maalissa ja muovailuvahassa, ja luova puuhailu vahvistaa yhteenkuuluvuutta, syventää elämän tärkeintä ihmissuhdetta ja osoittaa siitä uusia sävyjä, kytköksiä ja oivalluksia: minä olen tällainen ja sinä, miten hieno ja uniikki! Perhekerhotoiminta onkin lasten- ja vanhempainsuojelutyötä parhaimmillaan.

Hennerin leikkitoimintakeskus on paikallisesti ja valtakunnallisesti loistava kruununjalokivi, jonka tarjoama taidekasvatus on vertaansa vailla: huikean oivaltavaa, onnellistuttavaa ja taianomaista. Ohjaajat ovat sydämeltään syvästi viisaita, luovia ja näkemyksellisiä aikuisia, jotka osoittavat esimerkillään joka päivä, kuinka maailma on täynnä taikaa ja iloa ja jokainen lapsi ainutkertainen ihme. Heidän harjoittama pieni, lumoava taidekasvatus avaa ennennäkemättömiä kurkistusluukkuja niin lapsen kuin aikuisen sielunmaisemaan ja elähdyttää arjessa kauan. Teatteriesitykset, muskarit, taidepajat ja -näyttelyt ovat usein lapsen ensikosketuksia kulttuuriin, ja Hennerin taidetoiminta edistääkin tasa-arvoa ja yhdenvertaisuutta kutsuessaan kaikki kävijät maksutta mukaan taiteen maailmaan, johon perheillä ei välttämättä muuten olisi pääsyä tai mahdollisuutta osallistua.

Henneri on yksi valtakunnallisen perhekeskusverkoston kohtaamispaikka, joka tarjoaa matalan kynnyksen toimintaa kaikenlaisille perheille, vähemmistöjä ja maahanmuuttajia unohtamatta. Taidepainotus luo toimintaan lisäarvoa ja vetää vierailijoita paitsi lähialueilta, myös koko Tampereen piiristä, ja esimerkiksi syyskuun 2025 aikana perhekerhoissa oli yhteensä 805 kävijää. Luku on huomattava ja tulee talvikuukausina nousemaan, mutta tärkeintä toiminnassa ei ole sen määrä, vaan laatu ja monimuotoisten perheiden aito, kunnioittava kohtaaminen. Hennerissä vaalitaan osallisuutta, yhteisöllisyyttä ja kannustetaan erilaisuuden kohtaamiseen ja hyväksymiseen; siellä jokainen saa olla oma omituinen itsensä, ja sillä, jos millä, on näinä segregaatien ja eriarvoisuuden aikoina vertaamaton arvo.

Sadut elävät vain oikeassa ympäristössä

Leikkitoimintakeskuksen sydän ja sielu ovat elimellinen ja erottamaton osa Hennerin tilaa, taloa ja ympäristöä, eikä niitä voi siirtää eikä vaihtaa. Kerhon elävä henki, perinteet ja tarinat (esimerkiksi vintillä majailevasta Hermannin-tontusta ja hänen ystävästään, tuvassa rinkeleitä paistavasta Stälpe-hiirestä) ovat herkkiä kuin kiinanruusut: ne kukoistavat juuri oikeissa olosuhteissa, Hennerin kotoisten hirsiseinien sisällä ja pihapiirissä, ja lakastuvat siinä samassa, jos niitä kokee muuttaa muualle, kerrostalon kellariin tai monitoimitilaan.

Rumpu on lyönyt huhua Pispalan päiväkodin sulkemisesta ja Hennerin toiminnan siirtämisestä sen tiloihin, mutta alueen lapsiperheet tarvitsevat kipeästi molempia palveluja. Ne eivät voi, eivätkä saa, olla toisiaan poissulkevia, vaan vaihtoehtoisia varhaiskasvatuksen muotoja, joista perheet voivat valita sopivan joustavasti, oman elämäntilanteensa mukaan.

Toinen rumpu on lyönyt sanaa Hennerin talotekniikan remontoinnista. Kerhon kotina on 105-vuotias hyvin pidetty hirsitalo, jota ei ole eikä pidä pilata raskaalla, rakenteellisella peruskorjauksella. Koska rakennus on kevyellä käytöllä eikä asuinkäytössä, ei sitä tarvitse remontoida uudiskohteen standardien mukaiseksi.

Tarvittava ylläpitohuolto ja peruskunnonkohennus voidaan toteuttaa pienimuotoisesti, perinteistä rakennustapaa kunnioittaen, jolloin Hennerin talo kestää kerhokäytössä vielä seuraavankin vuosisadan. Myös ohjaajien pitkäkestoisen käyttökokemuksen mukaan rakennus on terve, turvallinen ja sisäilmaltaan erinomainen, ja samaa mieltä ovat perhekerhon kävijät.

Talonmiehen vanha, yliveto ohjesääntö pätee sekä Hennerin taloon että toimintaan: *älä korjaa sitä, mikä ei ole rikki*. Hennerin talo ei ole rikki eikä toiminta ole rikki, joten kaikki edellytykset kerhotoiminnan jatkamiselle ovat kunnossa.

Päivä päivän perään Hennerissä tehdään onnellista lapsuutta: juuri niitä lapsuuden kultaisia muistoja, joita talletetaan sydämen rakkaimpaan rasiaan ja vaalitaan aarteina aikuisenakin. Me allekirjoittaneet pyydämme hartaasti: älkää riistäkö lapsilta sitä ja häätäkö heitä pois Hennerin herttaisesta huvikummusta! Antakaa kerhon olla ja elää siellä, jatkaa Lydia-neidin arvokasta perintöä ja jakaa sulaa iloa, onnea ja sadun lumoa tamperelaisiin lapsiperheisiin!

[Redacted signature]

[Redacted signature]

[Redacted signature]

[Redacted signature]

[Redacted signature]